

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3772/2020
16.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца Центра за социјални рад Града Зрењанина, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јеловац, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 199/20 од 11.06.2020. године, у седници одржаној дана 16.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 199/20 од 11.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П2 804/19 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, забрањено је туженом да на било који начин узнемирава своју бившу ванбрачну супругу ББ из ... и наложено му је да се уздржава од сваког дрског, злонамерног и безобзирног понашања којим се угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље или спокојство, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, забрањено је туженом да прилази својој бившој ванбрачној супрузи ББ из ..., на удаљености мањој од 200 метара и наложено му је да се уздржава од приближавања ББ из ... на тој удаљености под претњом принудног извршења. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом да се приближава простору око места становања ББ из ..., на удаљености мањој од 200 метара и наложено му је да се уздржава од приступа на тој удаљености, под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одлучено је да ове мере заштите од насиља у породици се одређују на период од годину дана и могу бити продужаване све док не престану разлози због којих су одређени. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 199/20 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П2 804/19 од 04.03.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), па је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе које би могле представљати основ за уважавање ревизије туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је од августа 2019.године био у емотивној вези са ББ из ..., рођеном 1990.године, тако што су живели у изнајмљеном стану у У том периоду тужени је спроводио разне облике физичког и психичког насиља над ББ. Контролисао је њен мобилни телефон тако што јој је дозвољавао да разговара само са мајком. Тукао ју је продужним каблом са кога је скинуо изолацију, па га је укључивао у струју и прислањао јој га на тело, те јој је на тај начин наносио опекотине по шакама, врату и стомаку. Називао ју је погрдним именима и претио да ће је убити. ББ је дана 17.09.2019. године, спремајући стан, бацила у смеће бочицу гела за туширање туженог, па ју је он натерао да иде да је нађе и извади из контејнера. Пошто је ББ знала да неће успети да пронађе бочицу и да ће је тужени поново, због тога, физички и психички да малтретира када се врати у стан, одлучила је да побегне тако што је закључала врата стана и таксијем отишла код мајке у На наговор мајке, отишла је на преглед у Ургентни центар, где су констатоване тешке телесне повреде у виду фрактуре ребара са леве стране, са делимичном дислокацијом, бројне повреде у виду хематома и крвних подлива по телу, у пределу главе, руку, груди и бутина. Том приликом ББ је изјавила да јој је повреде нанео тужени. Била је видно уплашена и страховала за своју безбедност. Наређењем Полицијске управе Зрењанин бр. 21388/2019-1-3 од 24.09.2019. године, туженом је изречена хитна мера забране приласка оштећеној ББ, а решењем Основног суда у Зрењанину Нп 378/2019 од 25.09.2019. године, та мера је продужена на период од 30 дана. У Центру за социјални рад у Зрењанину није обављен разговор са ББ, одмах по њеном доласку у ... када је побегла од туженог, јер је тада била узнемирена. Након седам дана од тог догађаја, ББ није хтела да понови исказ дат у полицији и желела је да се поступак против туженог обустави. Покушавала је да радницима Центра за социјални рад представи однос туженог према њој као ненасиљан, али није дала разумно објашњење о настанку повреда. Тужени је осуђиван због кривичног дела разбојништва, као и вршења физичког и психичког насиља према родитељима.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право, усвајајући тужбени захтев.

Одредбом члана 197. Породичног закона, прописано је да је насиље у породици понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице (став 1.). Насиљем у породици, између осталог, нарочито се сматра наношење или покушај наношења телесних повреда, вређање, као и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (став 2.). Према одредби члана 198. став 3. Породичног закона, мера заштите од насиља у породици може трајати најдуже годину дана, а сходно одредби члана 199. истог Закона, може се продужавати све док не престану разлози због којих је била одређена.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и то: да понашање туженог према његовој ванбрачној партнерки ББ, ствара осећај страха и несигурности, због чега је нарушено њено спокојство и душевни мир; да је тужени, поред тога, ББ нанео и физичке повреде, при чему је такво његово понашање усмерено на застрашивање жртве и угрожавање њеног психичког и телесног интегритета, следи да су се стекли услови за изрицање мере заштите од насиља у породици, на основу одредбе члана 197. ставови 1. и 2., тачке 1. и 6. Породичног закона, односно забрана приближавања ББ на одређеној удаљености и забрана приступа туженог у приступ око места њеног становања, јер су за то испуњени услови из члана 198. став 1. тачке 3. и 4. и става 3. истог Закона.

Ревизијским наводима, понављају се наводи жалбе, које је другостепени суд ценио и правилно закључио да су неосновани. У суштини, ревидент оспорава утврђено чињенично стање, међутим, наводи на којима је ревизија засновна на доводе у сумњу правилност примене материјалног права садржаног у одредбама Породичног закона које су нижестепени судови правилно применили налазећи да је потребно изрицање тражених мера заштите од насиља у породици.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**